

PARLEM DE CUINA

XXV Mostra de Cuina Mallorquina, restaurant Es Canyís

Com ja es habitual cada any, torna la Mostra de Cuina Mallorquina, que enguany celebra seva XXV edició. Organitzada per Restauració, associació empresarial de Mallorca, la mostra canvia de format i així després d'haver estat al Born de Palma (1985-1989), al recinte d'IFEBAL (1990-2006), al Polígon de Son fuster (2007) i l'any passat al Palma Arena; per a l'edició que comença dia 15 d'abril la Mostra es reforma totalment i passa a organitzar-se a cada un dels restaurants participants. D'aquesta forma, igual que passa amb el TaPalma, guanyen protagonisme els locals professionals i que de ben segur també i guanyen els assistents ja que al habitual exquisit menú que s'ofereix a la mostra si afegeix la calidesa de cada "casa". La mostra es dividirà en 3 zones: zona 1 (de dia 15 al 19 d'abril), zona 2 (del 22 al 26 d'abril) i zona 3 (del 29 d'abril al 3 de maig).

D'aquesta forma cada restaurant, prèvia reserva, oferirà 3 menús: un denominat "menú mostra" amb uns plats molt escollits i oferint el millor de la gastronomia de la nostra terra, però a un preu màxim 12€, una altre anomenat "menú gastronòmic" on el restaurant oferirà el millor de les seves cuines i un menú infantil. Amb aquesta oferta de menús es cerca mantenir el sentir "popular" que sempre ha

caracteritzat a la Mostra de Cuina. En aquests moments encara s'està perfilant la llista total de restaurants participants, però la previsió es que s'arribi a un total de 100 restaurants.

De Sóller està confirmada la participació del Restaurant **Es Canyís** (zona 1), per altra banda un habitual a la Mostra de cuina.

En aquesta ocasió Es Canyís; sota la direcció de Patrice i Angelita, als fogons Joan Palou i Victor Perrotte i al front del dolç N'Annaís ens ofereix un seguit de plats que ben segur us delectaran: broqueta de gambes i sípia confitada, arròs sec de gerret, sorbet de taronges de Sóller amb Àngel D'Or, filet de gall confitat amb tumbet o carrillera de porc amb taronges, són alguns dels plats que es podran degustar en el decurs de la XXV Mostra, en aquest restaurant emblemàtic del Port de Sóller.

A la fotografia que acompanya aquest article podeu veure el plat de carn del menú gastronòmic que he tingut el plaer de provar al Canyís.

Un altre dels plats, millor dit postres, que podem trobar al Canyís dins els decurs d'aquesta mostra, són les "Illes Flotants", tot un clàssic d'aquest restaurant ja que fa dècades són presents a la seva carta i be saben al Canyís

que jo sent una especial predilecció per elles. Unes postres que davant la seva aparent senzillesa amaga un seguit de textures i sabors que arrodoneixen la jornada gastronòmica. Crema anglesa, merenga cuit i caramel conformen unes postres exquisides. Aquí us deixo la recepta, que d'avançat ja us dic que la millor forma de degustar-les es davant la platja, amb la bona companyia del personal del restaurant Es Canyís.

ILLES DE FLOTANTS «ES CANYÍS»

Ingredients: 30 grams de sucre en pols per blanc d'ou, sucre cremada i crema anglesa (crema de flam)

Elaboració: Muntau a punt de neu els ous amb el sucre. Posau dins uns motlles de flam un llit de sucre cremada i ompliu-los amb el merenga. Coure amb bany maria al forn uns 30 minuts a 170°C. Ompliu unes copes amb la crema anglesa i en el centre disposau el merenga cuit.

L'apunt: Com a recomanació gastronòmica-lúdica per a la setmana que ve el dilluns 30 al centre cultural "Sa Nostra" realitzen un cicle de cuina i cinema amb la projecció de la pel·lícula "la última cena" (1976) de Tomás Gutiérrez Alea a les 19:30 h. Pels que no hi pugeu assistir-hi ja us contaré dissabte ve com a anat. Per a qualsevol dubte o suggerència podeu escriure a parlemdecuina@hotmail.com. En trobam aquí mateix dintre de 7 dies. Bona setmana i bon profit.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Xifres, sistema capitalista, i els que sempre pagam

Abans de posar-me amb el bessó de l'article vos vull deixar unes xifres significatives. Abans i dir que no empraré la paraula "crisi" fent costat al propietari d'un bar que fart de què s'emprí per pa i per sal aquesta paraula, ha penjat un anunci, que adverteix als seus clients: **"Prohibido hablar del asunto"**.

Bé, començ amb tot un grapat de xifres, que he anat arreplegant de telenotícies, premsa virtual, i altres mitjans de comunicació. No ho posaré en nombres, ja que la quantitat de zeros, és tan increïble, que a vegades a mi em costa llegir-los.

Hi ha 160 mil milions de mines anti persona escampades pel món. El país que guanya en el rànking és Colòmbia que n'està farcit.

Les vendes de medicaments per internet compren el 10% del volum mundial de la venda dels mateixos. En queda el dubte si darrera hi ha multinacionals farmacèutiques o si els que els venen tenen laboratoris clandestins.

El forat de corrupció – en diners- que ha deixat la passada legislatura –llegiu govern de la CAIB, mentre governava el Pius Pius: dos-cents milions d'€.(dels que hi ha constància; podria ser que encara en sortissin més de pots de Colacao).

La campanya electoral de les properes eleccions europees, ens costarà a tots els ciutadans de la Unió: 18 milions d'€. Que supós que tots i totes sabeu d'on sortiran, veritat?

A alguns, més de quinze estats nord-americans possiblement desapareixerà la pena de mort. Motiu, no la defensa de la vida, sinó que el procediment pot costar a l'estat des de mig milió a tres milions de dòlars. Els surt més barat la cadena perpètua.

La Reserva Federal nord-americana invertirà i llegiu (1 i dotze zeros) un bilió de dòlars per la compra de deute públic i cèdules hipotecaries. L'estat nord-americà va injectar a l'asseguradora AIG cent

setanta milions de dòlars i ella entregà als seus executius abonaments per valor de cent seixanta mil milions. Ara mateix s'intentarà arreglar tan gran trapella.

Vos en doneu que, amb uns anys les xifres, al manco per a mi han deixat d'esser tangibles. Sóc incapaç d'imaginar-me tota aquesta doblada junta i situar-la materialment. Per això m'encantà com n'Albert Oms al programa "El club" de TV3 va fer un comparatiu amb una de les fortunes més grans del món, la del propietari de Zara Sr. Lara. Resulta que aquest home, amb la seva fortuna podria convidar a tots els xinesos, dos mil milions de persones, al cinema. També que es podria comprar com a 50 i escacs d'avions. Dels Ferraris que es podria comprar, no em record, però la xifra, però em sembla que passaven del dos mil cinc-cents.

Un cop haver posat les xifres i entrant en una petita contradicció, ara si que empraré la paraula maleïda. Crisi, qui té la crisi? . Resposta: Els de sempre. Els desgraciats en despeses, ja que per a segons que, n'hi ha més que prou de doblers. Com que ara mateix la patronal, estigui advocant, quasi quasi, per l'acomiadament lliure. No ho diuen amb aquestes paraules, però per allà van els tirs.

Bé, després d'aquesta embafada, me'n vaig a explicar-vos un cas molt especial del que m'ha arribat una informació. **Resulta que una persona i ara personatge català, de nom Enric Duran, va tenir la següent idea: Quan els bancs i caixes amollaven els doblers sense mirar-s'hi massa, va anar demanant crèdits a 39 entitats bancàries, amb la intencionalitat de no tornar-los ni un cèntim i a més repartir-los en projectes socials i ONG's.** Un cop feta l'endemera, i perquè no el detinguessin se n'anà a Sudamerica, vivint una temporada d'amagatotis. Ara, no fa uns dies ha tornat a Barcelona i ha fet una xerrada a la Universitat. Únicament quatre, entre bancs i caixes, han denunciat que els havien fotut; i per més inri com les denúncies

encara no s'han substanciat, vaig entendre, que no s'havia dictat cap ordre de recerca i captura. **Resulta que aquest "Robin Hood català", està duent a terme un moviment, perquè la gent traguí els doblers dels Bancs i caixes i deixi de pagar-los els seus deutes.** En poques paraules, sembla que està intentant posar en escac al sistema capitalista, o al manco mostrar una de les seves tantes contradiccions, de les quals com he dit abans, sempre rebem els de sempre.

Ara passaré a un altre assumpte que res té que veure, o igual sí, amb el tema del capitalisme. L'intent de privatitzar la Universitat amb el pla Bolonya, podria ésser-ne una. Vull referir-me, denunciar com a injustificable i no em serveixen els intents de "justificacions" dels alts cares del Govern Català, ni del de les Illes Balears; **la contundència que han emprat les forces anti-avalots per dissoldre les manifestacions d'estudiants.** A Barcelona i ho vaig poder veure per TV3, em va recordar quan jo corria davant dels grisos durant les protestes i manifestacions que es feien durant la dictadura franquista. Ara en democràcia, que això passi és de vergonya. **Em vaig sentir més dins d'una república bananera, que dins d'una democràcia europea.** No basta, com va dir el cap de policia de Barcelona, que mai més tornaria a passar. **S'han de depurar responsabilitats i els que no serveixin pels seus càrrecs, que es dediquin a sembrar lletugues. Tasca bastant més senzilla i no posaran la salut dels ciutadans en perill. I els periodistes podran fer la seva tasca d'informar, sense rebre llanderades per un tub.**

Així com una vegada vaig escriure que em semblava incomprendible que els moviments estudiantils no es moguessin, ara vull felicitar-los per sortir al carrer a dir la seva. Ja era hora.

Josep Bonnín

